

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Θ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 3 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1931

ΑΡΙΘ. 40

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Εύλογοῦντες τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ οὐρανοῦ δομήτορος τῆς Ἐκκλησίας, καταρχόμεθα σήμερον τῶν ἐργασιῶν τῆς πρώτης, μετὰ τὸν νέον Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τακτικῆς συνελεύσεως τῆς Ἱεροῦς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι τόσον μέγα καὶ τόσον σημαντικὸν τὸ γεγονός τοῦτο, ὥστε δὲν χρήζει ἰδίας ἐξάσεως, οὔτε, ἄλλως τε, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτιμηθῇ, κατὰ τὰς στιγμὰς ταύτας, προσηκόντως ἢ ὅπως ἐξαιρετικὴ σημασία αὐτοῦ καὶ ἡ μεγάλη σπουδαιότης διὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Ὅτε τῇ 16 Μαρτίου 1923, μετ' ἐγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως διὰ Β. Διατάγματος, ἐπισήμως, τὸ πρῶτον συνήροχο ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπανηγουρίσαμεν πάντες καὶ ἠλπίσσαμεν ὅτι ἐμελλον ἔκτοτε νὰ τεθῶσιν αἱ βάσεις τῆς διοικητικῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς Ἐκκλησίας, ὧν σπουδαιότερα ἢ τακτικὴ συνέλευσις τῆς Ἱεραρχίας. Ἄλλ' ὡς γνωστὸν ἡ βάση αὕτη ἀπέβη ὁ κατ' ἐξοχὴν στόχος τῶν ἐπιθέσεων κατὰ τῆς ἔκτοτε ἀρξαμένης ζωηρᾶς ἀναδιοργανωτικῆς ἐκκλησιαστικῆς κινήσεως. Εἶναι δὲ λίαν χαρακτηριστικὸν τὸ γεγονός ὅτι ἐκ τῆς πρώτης ἐκείνης συνελεύσεως τῆς Ἱεραρχίας ἀπέρρευσε τὸ σχέδιον Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας ἐκεῖνο ὃπερ σήμερον ἀποτελεῖ νόμον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ὅκτῳ καὶ ἡμίσεως ἐτῶν ἀγῶνες, οὐχὶ ἄνευ δραματικῶν, ἀληθῶς, περιπετειῶν, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῆς Ἐκκλησίας προκαλουμένων, παρεσκεύασαν τὸ γεγονός τῆς ἐπισήμου ταύτης συνελεύσεως τῆς Ἱεραρχίας, κατὰ νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων τῆς χώρας.

Τὸ πρῶτον ἐκεῖνο σχέδιον Καταστατικοῦ Χάρτου, καθ' ὃ Ἀνωτάτῃ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀρχῇ ὠρίζετο ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, ἀντιπρόσωπος δὲ αὐτῆς ἐτίσσετο ἡ ὀλιγομελὴς Σύνοδος, τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς ἐκτελοῦσα, δὲν ἔτυχε καλῆς ὑποδοχῆς οὔδὲ παρὰ τῇ τότε Κυβερνήσει, τῇ μὴ δεσμευομένη ἐκ κοινοβουλευτικῶν ὑποχρεώσεων. Διότι ἡ ὑπαρξίς καὶ λειτουργία μόνης τῆς ὀλιγομελοῦς Συνόδου, διηκόλυνε τὰς ἐκάστοτε ἐπεμβάσεις τῶν πολιτικῶν εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα καὶ διότι ἡ ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας διοικήσις τῆς Ἐκκλησίας, ἐσήμαινε χειραφέτησιν αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἔξωθεν ἐπιδράσεων καὶ ἐπεμβάσεων, ἐνίσχυε καὶ κατωχύρου τὴν αὐτοτέλειαν τοῦ ἀυθιάρκτου ἐκκλησιαστικοῦ ὀργανισμοῦ, τοῦ ὑπὸ

τοῦ συντάγματος τῶν ἱερῶν κανόνων διεπομένου. Ἄλλ' εἶχεν ἤδη ἀναπτυχθεῖ ἐπὶ τοσοῦτον ἡ αὐτοπεποίθησις τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὥστε ἡ πρώτη ἐμφανισθεῖσα περιπέτεια, μὴνὰς τινας μετὰ τὴν πρώτην ἐκείνην συνέλευσιν, εὗρεν αὐτὴν ἐτοιμὴν νὰ ὑπεραμυνθῇ τῶν ἱερῶν κανόνων, ὧν τὸ κύρος καὶ ἡ ἰσχὺς διημφισβητήθησαν ὑπὸ τῆς Πολιτείας.

Ἀποτέλεσμα τοῦ προκληθέντος σφοδροῦ ἀγῶνος ὑπῆρξεν ἡ ὑποχώρησις τῆς Πολιτείας καὶ ἡ ὑπ' αὐτῆς ὑπογραφή τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923, δι' οὗ ἐκυροῦτο ὁ ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας, συνελθούσης τῇ 24 Δεκεμβρίου, συνταχθεῖς Καταστατικὸς Χάρτης Κατ' αὐτὸν Ἀνωτάτῃ καὶ μόνῃ διοικητικῇ Ἀρχῇ τῆς Ἐκκλησίας καθίστατο ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, καταργηθείσης τῆς ὀλιγομελοῦς Συνόδου, ὡς διοικητικοῦ σώματος. Ἐκ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ ἐνενηκονταετεί ἱστορίᾳ αὐτῆς, δὲν θὰ εὗρεθῇ γεγονός, δυνάμενον νὰ ἐξισωθῇ, εἰς λόγον σπουδαιότητος καὶ ἀξίας, πρὸς τὸ μέγα καὶ εὐφρόσυνον γεγονός, τὸ συντελούμενον σήμερον, ἐλέγομεν τότε. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐπηυλόγησε τὴν ἐπελθούσαν μεταβολήν, τὰ δὲ λοιπὰ Πατριαρχεῖα καὶ αἱ ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι συνεργήσαν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐκτὸς δὲ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου εἶχε κυρωθῆ διὰ Νομ. Διατάγματος καὶ ὁ Ἐνοριακὸς νόμος, δι' οὗ ἐσημειώθη κυριολεκτικῶς ἄλλα πρὸς τὰ πρόσω ἐν τῇ βελτιώσει τῆς διοικήσεως τῶν ἱερῶν ναῶν καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἐγκαταλειμμένου ἐφημεριακοῦ Κλήρου.

Πόσον σωτήριος ὑπῆρξεν ἡ ριζικὴ ἐκείνη μεταβολὴ ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας ἀπέδειξαν τὰ ἐφεξῆς γεγονότα, ἀλλὰ, δυστυχῶς, ἐπὶ Δικτατορίας βιαιῶς μὲν παρεκωλύθησαν αἱ συνέλεύσεις τῆς Ἱεραρχίας διὰ δὲ τοῦ αὐθιάρκτου νομ. Διατάγματος τῆς 26 Σεβρίου 1925, ἡ διοικήσις τῆς Ἐκκλησίας ὀπισθοδρομήσεν ἕνα αἰῶνα πρὸς τὰ ἔωλα συστήματα τοῦ Μάουρερ-Φαρμακίδου, ἐπανελθουσῶν ἐν ἰσχύϊ τῶν πολιτικοκρατικῶν διατάξεων τῶν Σ. καὶ ΣΑ. νόμων. Ἡ Ἱεραρχία, διαμαρτυρηθεῖσα, ἐπεφυλάχθη νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ κανονικοῦ καθεστώτος ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἐκκλησίας. Παρὰ δὲ τὰ παρεμβληθέντα κωλύματα δὲν ἔπαισεν ἡ Ἱεραρχία συνεργουμένη καὶ βουλευομένη περὶ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐν τῷ μεταξύ διὰ τοῦ νόμου 3615 τῆς 10 Ἰουλίου 1928 μετὰ κόπου ἐπετεύχθη ἡ διοικητικὴ μετὰ τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας ἀφομοίωσις τῶν ἐν ταῖς νέαις χώραις ἱερῶν Μητροπόλεων, ἡ ἑνωσις δ' ἐκείνη τῆς

ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας μεγάλως ἐνίσχυσε τὴν προοῦσαν κίνησιν πρὸς ὀριστικὴν νομοθετικὴν ρύθμισιν τῶν ἐκκλησιαστικῶς ζητημάτων.

Διειρημένη σύντομος προπαρασκευαστικὴ ἐργασία, ἀπέδωκε τὸ σπουδαιότατον ἐκ πάσης ἐπόψεως γεγονὸς τῆς ἐκδόσεως σειρᾶς ἐκκλησιαστικῶν νόμων καὶ δὴ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας, χάριτας δὲ ὁμολογεῖ ἡ Ἐκκλησία εἰς τὸν εὐσεβῆ Προέδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ μέλη αὐτῆς καὶ δὴ εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων θερμορρογὸν Ὑπουργὸν τὸν ἐπιτελέσαντα τὸν ἄθλον τούτου καὶ συνδέσαντα τὸ ὄνομά του μετὰ μνημειωδῶν ἐκκλησιαστικῶν νομοθετημάτων. Ὁμολογουμένως δὲ οὐκ ὀλίγον συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἀγαθοῦ τούτου καὶ ἡ εὐμενὴς διάθεσις τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν, οἵτινες εἰλικρινῶς ὑπεστήριξαν τὴν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας προσπάθειαν τῆς Κυβερνήσεως ἐν ἀμφοτέροις τοῖς νομοθετικοῖς σώμασιν. Ἄν ἐξαίρεσόμεν παραφρονίαν τινά, ἀκούσθεῖσον ἐν τῇ Γερουσίᾳ καὶ συντελέσαντες, δυστυχῶς, εἰς τὴν εἰς τὸν νόμον παρεῖδυσιν ἀντικανονικῆς διατάξεως, περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἀρχιερέων, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐν ὁμοφωνίᾳ ἐψηφίσθησαν καὶ ὁ Καταστατικὸς Χάρτης καὶ οἱ λοιποὶ ἐκκλησιαστικοὶ νόμοι. Ἐνεκα τῆς πικρᾶς πείρας τοῦ παρελθόντος κατειχόμεθα πάντες ὑπὸ τοῦ φόβου ὅτι δὲν θὰ ἐψηφίζετο ὁ Καταστατικὸς Χάρτης ἢ ἂν ἐψηφίζετο θὰ ἐπανελάμβανε τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων νόμων, οὓς ἀπέκρουεν ἡ συνείδησις τῆς Ἐκκλησίας. Εὐτυχῶς πρῶτην φοράν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἡ Κυβέρνησις καὶ τὰ νομοθετικὰ σώματα ἐσεβάσθησαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀντιλήψεις ἐν τῇ νομοθετικῇ ρυθμίσει τῆς διοικήσεως αὐτῆς.

Θεμελιώδης ἀρχὴ τοῦ Νέου Καταστατικοῦ Χάρτου, εἶναι *ἡ Ἐκκλησία αυτοδιοικουμένη ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Πολιτείας*. Ἡ ἀρχὴ αὕτη διήκει διὰ πασῶν τῶν διατάξεων αὐτοῦ, ἐξαίρεσει μόνον τῆς διατάξεως τῆς δ' παραγράφου τοῦ Ἰοῦ ἀρθροῦ ἣτις τὸν λαϊκὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων τίθησιν ὑπεράνω τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας, ἀποδίδει αὐτῷ ἅπασαν τὴν δύναμιν τῶν ἱερῶν κανόνων, καὶ τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος, ἢ μᾶλλον καταργεῖ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀρχιερωσύνης, καθ' ἣν ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκλέγεται τῇ ἐπικλήσει καὶ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Κατὰ τὴν ἀντικανονικὴν ταύτην διάταξιν ἐκ τριῶν προτεινομένων ὑφ' ἀπάσης τῆς Ἱεραρχίας ὑποψηφίων Μητροπολιτῶν «ἐκλέγει» τὸν ἕνα ὁ ὑπουργὸς τῶν θρησκευμάτων, ὅστις ἐνδεχόμενόν ποτε νὰ μὴ ἀνήκῃ κἄν εἰς τὸν Χριστιανισμόν. Ἐν τῷ σχεδίῳ, ὅπερ εἶχε ψηφίσει ἡ Βουλὴ, ἀνεγράφετο ὅτι ἐκ τῶν τριῶν ὑποψηφίων τὸν ἕνα «ἐκλέγει ἡ Ἱερά Σύνοδος», ἢ δὲ Γερουσία ἀντικατέστησεν ἀπλῶς τὰς λέξεις «Ἱερά Σύνοδος» διὰ τῆς λέξεως ὁ «Ὑπουργός». Ἀλλὰ πάντως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ στέρξη ἡ Κυβέρνησις τὴν διόρθωσιν τῆς διατάξεως ταύτης ἀφοῦ ἄλλως τε πρὸ τῆς ὑποβολῆς ἔτι τοῦ σχεδίου τοῦ Καταστατικοῦ ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας εἶχε δηλώσει ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῶν Ἀρχιερέων

ἔμελλεν ἵν' ἀφσθῇ εἰς τὴν Ἱεραρχίαν. Παρατρέχοντες τὸν κίνδυνον, ὅστις δύναται νὰ προκύψῃ δι' ἄλλοις ὁμοδόξους Ἐκκλησίας ἐὰν ζητήσωσι παρόμοιον καίωμα αἰ' ἐπ' αὐτὰς Κυβερνήσεις. Ἐν ἔτι σημείῳ τοῦ νόμου (ἐν τέλει τῆς β' παραγράφου τοῦ ἀρθροῦ 8) χρήζει διορθώσεως, εἶναι δὲ προφανές ὅτι πρόκειται περὶ ἐσφαλμένης διατυπώσεως, ἣτις ἐὰν ἴσχυσθαι θὰ ἐπιβάλλῃ τὴν διὰ νέων χειροτονιῶν αὔξησιν τοῦ ὑπάρχοντος ἀριθμοῦ τῶν Ἀρχιερέων ἐν ταῖς νέαις χώραις. Ἐκτὸς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου πρώην Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγυαλείας Τιμοθέου, ἕνεκα λόγων ὑγείας παραιτήσαντος τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, μετὰ εὐδόκιμον καὶ θεοφιλῆ ποιμαντορίαν, τὰς ἡμέρας ταύτας τὸ αὐτὸ ἔπραξεν ὁ γηραιὸς Μητροπολίτης πρώην Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Ἰωακείμ, ὅστις ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ παθὼν καὶ ἀφ' ἱκανοῦ κατατροχόμενος ὑπὸ ἀσθενείας, ὑπέβαλε παραίτησιν ἀπὸ τῆς διακυβερνήσεως τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ Πρεβέζης, μετὰ ἡμίσεως περίπου αἰῶνος ἀρχιερατικῆν δρασίαν. Ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἀποδεξαμένη τὴν παραίτησιν αὐτοῦ, εὐρέθη πρὸς δυσχερείας κατὰ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ, ἕνεκα τῆς εἰρημένης διατυπώσεως τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 8, ἀπέφυγε δὲ νὰ προβῇ εἰς αὐτήν. Ἀλλὰ τοιαῦτα ἐλλείψεις, δυνάμεθα ν' ἀρθώσιν εὐχερῶς, δὲν μειοῦσι τὴν ἐξαιρετικὴν σημασίαν τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου.

Κρίνομεν δὲ περιττὸν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν διατάξεων αὐτοῦ ἵνα δεῖξωμεν τὴν ἐπὶ τὰς κρίσιμας τεραστίαν αὐτῶν διαφορὰν, ἐν σχέσει πρὸς τὰς τῶς ἰσχυοῦσας διατάξεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν νόμων. Ἄλλ' ἔτι μείζονα ἀξίαν προσλαμβάνει ὁ Καταστατικὸς χάρτης τῆς Ἐκκλησίας, ἐξεταζόμενος ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους προσφάτους νόμους, τὸν περὶ Ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἑφημεριῶν τροποποιηθέντα, τὸν περὶ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ὡσαύτως τροποποιηθέντα τὸν περὶ συντάξεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τροποποιηθέντα, καὶ προσαναξηθέντα διὰ τοῦ νόμου περὶ ἀποδοχῶν τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου καὶ τέλος τὸν περὶ μισθοῦ τῶν ἐφημεριακοῦ Κλήρου Ἱερακῶν Σχολῶν καὶ Φροντιστηρίων. Οἱ νόμοι οὗτοι εἰν τῷ συνόλῳ αὐτῶν, ὡς νομοθετικὸν συγκρότημα, σημεῖοι, σταθμὸν σπουδαιότατον ἐν τῇ ἰστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Βεβαίως ὑπάρχουσιν ἱκανὰ σημεῖα ἐν αὐτοῖς χρήζοντα βελτιώσεως, ἴσως καὶ ὀξυκρινῆς τροποποιήσεως, οὐδεμία δὲ δύναται νὰ ὑπάρῃ ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν θ' ἀποβῇ κάλλιστος ὁδηγὸς πρὸς τοῦτο. Ἡ Ἱεραρχία ἔχει τὸν καθῆκον ἵνα μελετήσῃ αὐτοὺς καὶ ὑποδείξῃ τὰ χρήζοντα διορθώσεως ἢ συμπληρώσεως.

Ὡς πρῶτον θέμα τῆς παρουσίας συνελεύσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ὑποβάλλομεν τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 8 καὶ 23 διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου. Πρόκειται δὲ περὶ τῆς διαρρυθμίσεως καὶ συγχωνεύσεως Μητροπόλεων καὶ περὶ τῆς ἐκδόσεως συμπληρωματικῶν διατάξεων ἀναφερομένων εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ περὶ τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

ἐπικυρωθησομένων διὰ Π. Διαταγμάτων. Πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ φόρου τῶν ἄρθρων τοῦ Καταστατικοῦ ἐτέθη ἐν αὐτῷ ἡ εὐσεβητικὴ καὶ σπουδαιοτάτη διάταξις τῶν ἄρθρων 8 καὶ 23, διευκολύνουσα μεγάλως τὴν Ἐκκλησίαν. Προσθετέον δὲ ὅτι οἱ παλαιοὶ νόμοι μετὰ τῶν διατάξων περὶ τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, συμπεριελάμβανον ἐν δυοὶ κεφαλαίοις καὶ τὰς διατάξεις περὶ γάμου καὶ διαζυγίου καὶ περὶ ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων. Ἀμφότερα ταῦτα παρελείφθησαν ἐν τῷ νέῳ Καταστατικῷ Χάρτι, ἰσχύουσι δὲ τὰ ἐν τῷ Νομ. Διατάγματι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923 ὀριζόμενα ὡς πρὸς τὸν γάμον καὶ τὸ διαζύγιον. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀπονομὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης ἰσχύουσι τοῦ αὐτοῦ Νομ. Διατάγματος αἱ διατάξεις, ἀλλ' ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1925, ὅπερ, ὡς γνωστόν, μεγάλην διακρίνει ἀξία καὶ σύγχυσις. Ἀλλὰ καὶ ἄνευ τῆς συγχύσεως ταύτης εἶναι προφανῆς ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκπονήσεως εἰδικῆς ἐκκλησιαστικῆς **Δικονομίας**. Ὅθεν ἐτέθη αὕτη ὡς δεύτερον θέμα τῆς παρουσίας συνελεύσεως τῆς Ἱεραρχίας, πληροφοροῦμεθα δὲ ὅτι καὶ ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ κατηρτίσθη σχετικὴ Ἐπιτροπὴ. Εὐτυχῶς ὑπάρχουσιν ἤδη ἔτοιμα τὸ λαμπρὸν σχέδιον τῆς νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπείας τοῦ 1914 κατ' εἰσήγησιν τοῦ ἀειμνήστου Καθηγητοῦ Σημαντήρα καὶ περιλήψεις αὐτοῦ, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θὰ καταστῇ δυνατόν νὰ παρασκευασθῇ τὸ ὀριστικὸν σχέδιον καὶ κυρωθῇ νομοθετικῶς, χάριν τῆς καλῆς ἀπονομῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης.

Κατὰ τὸν νόμον περὶ τοῦ Ὄργανισμοῦ Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, μετὰ τὸν διαχωρισμὸν τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας εἰς διατηρητέαν καὶ ἐμποιητέαν, δι' εἰδικοῦ Διατάγματος θὰ καθορισθῇ ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως τῆς διατηρητέας περιουσίας, κρατεῖ δὲ γνώμη ὅπως ἀφεθῇ ἐλευθέρα ἡ διοίκησις αὐτῆς εἰς τὰς Μονὰς, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου καὶ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ὁ ἱερός θεσμὸς τοῦ Μοναχικοῦ βίου θὰ καταρρεύσῃ ἂν μὴ ἀναδιοργανωθῇ οὗτος καὶ ἂν μὴ ληφθῇ πρόνοια περὶ ἐξυψώσεως αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου εἰς ὃ νῦν εὐρίσκεται. Πρὸς τοῦτο ἐτέθη σχετικὸν θέμα ἐν τῇ παρουσίᾳ συνελεύσει τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας. Τὸ ζήτημα εἶναι ὑψίστης σπουδαιότητος, διότι παρίσταται ἀνάγκη ὅπως συγκρατηθῇ καὶ ἐξυψωθῇ θεσμὸς ἀπαραίτητος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν θρησκευτικὸν βίον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Μέχρι τοῦδε οἱ μοναχοὶ ὑπῆρξαν φύλακες, πιστοὶ καὶ ἄγριοι, τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, χάρις εἰς τὰ ὑπολείμματα τῆς ὁποίας, μετὰ τὰς δημεύσεις καὶ ἀπαλλοτριώσεις, χρηστὴ ὑπάρχει ἐλπίς νὰ ἰκανοποιηθῶσιν ἀπαραίτητοι τῆς Ἐκκλησίας ἀνάγκαι καὶ συντηρηθῇ ὁ ἑφημεριακὸς Κλῆρος, ἀλλ' ἡ ἀποστολὴ τοῦ Μοναχικοῦ βίου εἶναι υψηλότερα τῆς παρασχεθείσης ταύτης ὑπηρεσίας, φηροῦμεν δὲ ὅτι ὁ διαχωρισμὸς τῆς περιουσίας δύναται νὰ ὑποβοηθῆσῃ τὰς προσαθείας τῆς Ἐκκλησίας πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ μοναχικοῦ βίου.

Μετὰ τὰ εἰδικὰ ταῦτα θέματα ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς

Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ὑποβάλλεται ἡ ἐξέτασις τῶν ζητημάτων τῆς Προσυνόδου τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1930 συνελθοῦσα ἐν Ἄγιῳ Ὄρει Προκαταρκτικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, μετ' ἐπιτυχίας διεξαγαγοῦσα τὸ δυσχερὲς αὐτῆς καὶ βαρυσήμαντον διὰ τὴν ὀρθοδοξίαν ἔργον, καθώρισε 16 θέματα γενικῆς ἐκκλησιαστικῆς φύσεως, ὧν τὰ τέσσαρα προϋτάθησαν ὑπὸ τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀπαρτισθείσης ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Θεσσαλονίκης Γενναδίου καὶ Κερκύρας καὶ Παξῶν Ἀθηναγόρα, οἵτινες ἀριστα ἐξεπλήρωσαν τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν. Τὰ θέματα εἶναι γνωστὰ ἐκ τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διανεμηθέντων τοῖς Σεβ. Ἀρχιερεῦσι Πρακτικῶν τῆς Προκαταρκτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἤδη συνεκάλεσε τὴν Προσυνόδον διὰ τὴν Πεντηκοστήν τοῦ προσεχοῦς ἔτους, χωρὶς εἰσεῖν νὰ ὀρίσῃ τὸν τόπον καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀντιπροσωπεύσεως ἐκάστης τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν Πάντως ἡ συγκρότησις τῆς Συνόδου ταύτης θ' ἀποτελέσῃ γεγονός ὑψίστης σπουδαιότητος διὰ τὴν Ἁγίαν ἡμῶν Ὁρθόδοξον Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ζωηρότατος ἐκδηλοῦται ὁ πόθος τῆς κοινῆς συνεργασίας τῶν ἐπὶ μέρος Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, δυνάμεθα δὲ νὰ ἐλπίζομεν ὅτι ἐκ τῆς συνεργασίας ταύτης μεγάλως θὰ ὠφεληθῇ ἡ ὀρθοδοξία. Εἶναι δ' ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος τὸ γεγονός, ὅτι, παρὰ τὰς μεγίστας μεταβολάς, μετὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον, ἡ Ὁρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία παραμένει ἀκλόνητος καὶ ἰσχυρά, τοῦ δὲ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τὸ κύρος ἔτι μᾶλλον ἐνισχυθῆ καὶ ἐν τῷ ὀρθοδόξῳ καὶ ἐν τῷ διεθνεῖ χριστιανικῷ κόσμῳ. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὃ ἔχει καθῆκον, καὶ κατὰ τὰ ἀνεκαθεν κρατοῦντα, εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὡς σεπτὴν κορυφὴν τῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπαφήσει πᾶσαν πρωτοβουλίαν ἐν γενικοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ζητήμασι, τῇ αἰτήσῃ δὲ αὐτοῦ καὶ ὑποδείξει ἀπέστειλεν ἀντιπροσωπεῖαν πρὸ ἔτους μὲν εἰς τὸ ἐν Λάμπει Συνέδριον τῶν Ἀγγλικανῶν, ἐκ τοῦ σεβ. Κερκύρας καὶ Παξῶν Ἀθηναγόρα καὶ τοῦ τιμῶντος ἐν τῇ ξένῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἑλλῆνος κληρικοῦ Μ. Ἀρχιμανδριτοῦ Μιχαὴλ Κωνσταντινίδου, κατὰ τὰς ἡμέρας δὲ ταύτας εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ συνεργουμένην Ἐπιτροπὴν ἐξ Ὁρθοδόξων Ἀγγλικανῶν καὶ Παλαιοκαθολικῶν ἐκ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν Πολυκάρπου καὶ τοῦ εἰρημένου Ἀρχιμανδριτοῦ. Ἡ ἡμετέρα ἀντιπροσωπεῖα ἐντολὴν ἔχει ὅπως κατὰ τὰς συζητήσεις ἐμμελῆ στερωῶσ καὶ ἀδιασείστος ἐν τῇ διδασκαλίᾳ καὶ ταῖς παραδόσεσι τῆς ὀρθοδοξίας καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ βᾶσει ὑποστήριξῃ τὴν μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἔνωσιν τῶν ἐπιποθούντων αὐτὴν Ἀγγλικανῶν καὶ Παλαιοκαθολικῶν. Ἡ τελικὴ περὶ ἐνώσεως ἀπόφασις θὰ ἐξαρηθῇ ἐκ τῆς Προσυνόδου, ἧς ἐν τῶν θεμάτων ἀποτελεῖ καὶ τοῦτο.

Ἐτερα θέματα τῆς παρουσίας συνελεύσεως τῆς Ἱε-

ραρχίας ἔσονται ἡ μελέτη τῶν τρόπων τῆς ἀποκρούσεως τῶν ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ξένων προπαγανδῶν ὡς καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἱεραποστολῆς, ἡ Ὀρθοσκευτικὴ ἐκπαίδευσις καὶ τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα, ἡ Φιλανθρωπικὴ καὶ κοινωνικὴ δρασίς τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι δὲ προφανῆς ἡ σπουδαιότης τῶν θεμάτων τούτων, αἶνα μετὰ τὴν προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν ὑπὸ Ἐπιτροπῶν θὰ προσεχθῶσιν ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Δυστυχῶς αἱ ἀνατρεπτικαὶ ἰδέαι, αἵτινες προσβάλλουσι τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, καὶ ζητοῦσι τὴν ἀνατροπὴν τῶν καθεστῶτων, εἴθρην ἤδη εἴσοδον εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ἐνδείκνυται δὲ ἡ ἀνάγκη τῆς μελέτης τῶν τρόπων, οὓς δύναται νὰ διαθέσῃ ἡ Ἐκκλησία πρὸς ἀπόκρουσιν αὐτῶν, ἀπὸ τῆς καθαρῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς ἐπόψεως, διότι βεβαίως ἡ Ἐκκλησία δὲν δύναται ν' ἀναμειχθῇ εἰς πολιτικὰ διαμάχας καὶ ἀγῶνας τάξεων. Ἄλλ' ἐξακολουθοῦσιν ὡσαύτως δρῶσαι καὶ αἱ ξένοι θρησκευτικαὶ προπαγάνδαι, παρὰ πάντα τὰ ληφθέντα κατὰ τοῦ προσηλυτισμοῦ νομοθετικὰ μέτρα. Πρὸς καταπολέμησιν αὐτῶν μεγάλως δύναται νὰ συντελέσῃ ἡ ὁργάνωσις τῆς ἐσωτερικῆς ἱεραποστολῆς. Μέγα δὲ ζήτημα διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἀποτελεῖ ἡ θρησκευτικὴ ἐκπαίδευσις ἣτις ὡς γνωστὸν ἀνεπαρκῶς καὶ πλημμελῶς παρέχεται, ἡ ὁργάνωσις τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, ὧν ἡ ἐπιτυχὴς λειτουργία ἀποδίδει ἤδη ἄριστα ἀποτελέσματα ἐν τῇ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ καὶ τέλος ἄξιον πάσης προσοχῆς καὶ μελέτης εἶναι τὸ ζήτημα τῆς φιλανθρωπικῆς καὶ κοινωνικῆς δράσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ δρᾶσις αὕτη διενεργεῖται ζωηρῶς, τῇ πρωτοβουλίᾳ ἢ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν τῶν ἐπι μέρους Ἱεραρχῶν, ἀλλὰ χρῆζει συστηματοποιήσεως καὶ συντονισμοῦ, πρὸς μείζονα ὠφέλειαν τοῦ λαοῦ.

Ταῦτα συνοπτικῶς εἰσηγούμενοι, εὐχόμεθα ὅπως ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προσηκόντως ἐκτιμῶσα τὰς κρισιμωτάτας περιστάσεις, ὑφ' ἃς νῦν διατελεῖ ἡ Ἐκκλησία, καὶ εἰς τὸ ὕψος τῆ μεγάλης ἀποστολῆς αὐτῆς αἰρομένη, δυνηθῇ νὰ ἐμφυσησῇ νέαν πνοὴν εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὸν ὀργανισμὸν νὰ ἐξωθήσῃ αὐτὸν εἰς τὸν στίβον τῶν μεγάλων ἀγῶνων, ὡς πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν παράγοντα τῆς ζωῆς τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ὑπάρχουσιν οἱ ζητοῦντες νὰ παραμείνῃ ἡ Ἐκκλησία εἰς τὸ περιθώριον τῆς ζωῆς ὡς ἄπλοῦς τελετουργικὸς ὀργανισμὸς, ἐπομένως δὲν ἀναγνωρίζουσιν εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα οὔτε νὰ μεριμνᾷ περὶ τῆς θρησκευτικῆς παιδείσεως καὶ ἠθικῆς μορφώσεως τοῦ λαοῦ οὔτε νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ κοινωνικὰ αὐτοῦ προβλήματα. Οὗτοι προφανῶς παραγνωρίζουσι τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ λησμονοῦσιν ὅτι ἂν ὑπάρχῃ σήμερον ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν Ἔθνος, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἣτις, κατὰ τοὺς αἰῶνας τῆς δουλείας καὶ τῶν συμφορῶν αὐτοῦ, ὑπῆρξεν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἢ μᾶλλον αὐτὴ ἡ ζωὴ τοῦ Ἐθνοῦς. Αὕτη ἐκράτησεν ἐν μέσῳ τῶν θυελλῶν ἀνημμένην τὴν δᾶδα τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καὶ τῆς ἐλευθερίας. Βεβαίως ἡ ἀποστολὴ ἐκείνη τῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ βλάβῃ ἴσως τῆς πνευματικότητος

αὐτῆς πολλάκις διεξαχθεῖσα, ἔληξεν ἤδη πρὸ πολλοῦ ἄλλ' ἡ νέα ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι πολλῶ ἀνωτέρα τῆς τέως ἐθνικῆς ἀποστολῆς αὐτῆς εἶναι καθαρῶς πνευματικὴ ἀποστολή. Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει ν' ἀποτελῇ τὸ κέντρον τῆς ζωῆς τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ὡς ζῶν ὀργανισμὸς, ἐκδηλῶν τὰς μεγάλως πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις καὶ τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασίν του εἰς πᾶσαν λεπτομέρειαν τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς Παρ' ἡμῶν δὲ τῶν Ἱεραρχῶν, πρὸ πάντων, ἐξαρτᾶται τοῦτο. Ἔργον ἡμῶν καὶ καρπὸς τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ αὐτοθυσίας ἡμῶν δεόν νὰ εἶναι ἡ ἐκδηλώσις τοιούτων πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν τῆς Ἐκκλησίας δυνάμεων. Διὰ τῆς ἐξυψώσεως τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου, τῆς ἰσχυρᾶς ταύτης ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας, διὰ τῆς πυκνώσεως τῶν Ἱεροκηρῶν καὶ τῶν κατηχητῶν διδασκάλων, ἀλλ' ἐκροῦσιν διὰ τῆς προσωπικῆς ἐξὸς ἐκάστου ἡμῶν, ἐν πνεύματι Χριστοῦ, δράσεως καὶ ἐργασίας θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀνιλαμπὴ τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τοῦτο καὶ μόνον ὡς ἀποβλέπωσι καὶ αἱ συνελύσεις αὐταὶ τῆς Ἱεραρχίας, ὁ δὲ Κύριος ὡς εὐλογητὰς ἐργασίας ἡμῶν καὶ ὡς ὁδηγὴν ἡμᾶς, διὰ τῆς θείας Αὐτοῦ χάριτος πρὸς τὸν μέγαν καὶ ὑψηλὸν τοῦτον καὶ σωτήριον σκοπὸν.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Εἰς προσοχὴν !

Δεινὴν, δεινοτάτην περίοδον ζῆ σήμερον ἡ ἀνθρωπότης ὀλόκληρος. Καὶ ὁ παλαιὸς καὶ ὁ νέος κόσμος παλαίει πρὸς τρομερὰς δυσχερείας, κλονιζοῦσας ἐκ βάθρων τὴν εὐμερίαν τῶν λαῶν. Βαρελαὶ δυστυχίαι μαστίζουσι τὰς κοινωνίας, ἡ ψυχικὴ δ' ἀγωνία κατήτησε φαινόμενον οἰκουμενικόν. Τὸ τελευταῖον πλήγμα τῆς βρεττανικῆς αὐτοκρατορίας, αἰφνιδίως καταπλήξαν τὸν κόσμον, ἀπειλεῖ νὰ θλίψῃ καὶ τὸν ἡμέτερον λαόν, ἐὰν δὲν πειθαρχῆσῃ ἀπολύτως καὶ ἄνευ δυστροπίας καὶ γογγυσμῶν εἰς τὰ μέτρα τῶν ὑπευθύνων κυβερνητῶν του. Ἡ Ἐκκλησία, κατὰ πρῶτον λόγον ἐπικαλουμένη τὸν ἄνωθεν φωτισμὸν καὶ τὴν ἀρωγὴν καὶ ἐνίσχυσιν ἐπὶ πάντα, τὸ μὲν παροτρύνει τὸν λαόν νὰ ἐνθυμηταὶ συχνότερον τὸν οὐκίρμονα Κύριον ἡμῶν καὶ νὰ ἐπικαλῆται τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τὸ δὲ παρανελεῖ μητρικῶς νὰ πειθαρχῆ ἐν νηφαλιότητι εἰς τὸ ὑπὸ τῶν ταγῶν τῆς Πολιτείας θεραπευόμενον κοινὸν πάντων συμφέρον, ἵνα τὸ ἔθνος ἐξέλθῃ ὅσον τὸ δυνατόν ἀβλαβέστερον ἐκ τῆς περὶ ἡμᾶς δεινῆς λαίλαπος.

Τὸ «πρότυπον» τῆς Ὀρθοδοξίας !

Ἐπ' ἐσχάτων ἀπεκαλύφθη ὅτι ἡ ὀρθοδοξία δρᾷ καὶ κινεῖται κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ... καθολικισμοῦ! Διότι ἰδοὺ τί ἀνεκόνωσεν ὡς σπουδαίαν εἰδησιν τὸ ἐν Βαρσοβίᾳ «Καθολικὸν Πρακτορικὸν Τύπον» ὑπὸ τὸν τίτλον «ὁ καθολικισμὸς πρότυπον διὰ τὴν Ὀρθοδοξίαν». «Πρὸ τινος ἐν Ἀθήναις συνεκροτήθη πανελληνίων συνέδριον τῶν ὀρθοδόξων θεολόγων. Ἐν τῷ συνεδρίῳ τούτῳ διεπιστώθη ὅτι ἡ ὀρθοδοξία ἔχει ἀνάγκην καινοτομιῶν τινῶν, αἵτινες κατὰ τὸ πλεῖστον ἀποτελοῦσι

μιμήσεις προτύπων τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας· καὶ παραθέτει περαιτέρω τὰς προτάσεις τοῦ συνεδρίου, προσθέτον ὅτι «ἐπὶ πλεόν ἀπεφασίσθη νὰ συγκληθῆ ἔν Ἀθήναις γενικὸν συνέδριον τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον ὀρθοδόξων θεολόγων καὶ ἐν αὐτῷ νὰ τεθῶσιν αἱ βάσεις πρὸς στενωπέραν συνεργασίαν μετὰ τοῦ Προτεσταντισμοῦ!». Ὁ πρόεδρος τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος συνεδρίου κοθηγητῆς κ. Α. Ἀλιβιζῆτος, εἰς γνώσιν τοῦ ὁποίου περιήλθεν ἡ καυχολογία αὐτῆ ψευδῶν μετὰδοσις τοῦ καθολικοῦ πρακτορείου ἐξ ἀνακοινώσεως τῶν ἐν Βαρσοβίᾳ ἐκκλησιαστικῶν κύκλων, ἔσπευσε ν' ἀνασκευάσῃ τὰς ψευδολογίας ταύτας, τὸ μὲν ἀναιρῶν τὸν δισχυρισμὸν ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ συνεδρίου συζητηθέντα ζητήματα εἶχον σχέσιν τινὰ πρὸς τὴν ρωμαιοκαθολικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ καθολικοῦ κλήρου, τὸ δὲ τομίζων ὅτι οἱ Ἕλληνες θεολόγοι διεξελθόντες ἐν τῷ συνεδρίῳ ὅλως αὐτοτελῶς ἐπὶ τῇ βάσει μόνῃς τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας καὶ πράξεως τὰ ὑπὸ συζήτησιν θέματα, λογίζονται ἐπὶ πλεόν καθήκον τῶν τὴν ἀποκάθαρσιν τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας ἀπὸ τῶν ἐκ λόγων περιστατικῶν εἰσχωρησάντων εἰς αὐτὴν ἑτεροδοξίας ὀζόντων ξένων στοιχείων, λατινικῶν ἢ προτεσταντικῶν. Ὁδηγὸν διὰ τὴν σύγχρονόν των δρᾶσιν οἱ Ἕλληνες θεολόγοι ἔχουσι τὴν ἱστορίαν τῆς ἰδίας αὐτῶν ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἥτις καὶ διὰ τοὺς λατίνους καὶ διὰ τοὺς προτεστάντας ὑπῆρξε τὸ πρὸς μίμησιν πρότυπον, εἴτε οὗτοι θέλουσι νὰ ἀναγνωρίσωσιν τοῦτο, εἴτε δὲν θέλουσι... εἰς Ἀπλὴ ἀντιβολὴ τῶν δύο τούτων ἀνακοινώσεων—ἐπιλέγει ἡ δημοσιεύσασα ἀμφοτέρας ρωσικῆ τῆς Βαρσοβίας ἐφημερίδος «Δόγος»—ἐπιτρέπει εἰς ἕκαστον νὰ ἐννοήσῃ πόσον μακρὰν τῆς ἀληθείας καὶ ἀκόμιμος ὑπῆρξεν ἡ περὶ τοῦ συνεδρίου τῶν ἁλλήνων θεολόγων ἀνακοίνωσις τοῦ καθολικοῦ πρακτορείου—Ἄλλως τε—προσθέτει τοιοῦτο εἶνε τὸ πρακτορεῖον τοῦτο, καὶ δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ γράφῃ κατὰ διάφορον τρόπον».

Ἀνάρμοστος ἀντίδρασις.

Ὡς κατέστη γνωστὸν διὰ τοῦ καὶ ἐν τῇ «Ἐκκλησία» δημοσιευθέντος νέου ἐνοριακοῦ νόμου, ἐφεξῆς τὰ 40ο) τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων τῶν ἐνοριακῶν ναῶν τοῦ κράτους θὰ καταβάλλωνται ὑπ' αὐτῶν εἰς τὰ κατὰ τόπου ταμεῖα τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ταμεῖου Ἀσφαλίσεως τῶν Κληρικῶν τῆς Ἑλλάδος (ΤΑΚΕ), ἵνα τοιοτοτρόπως ἐξασφαλισθῆ ὀριστικῶς ἡ μισθοδοσία τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου, πρὸς τὴν ὁποίαν εἶνε συναφῆς ἡ ποιοτικὴ αὐτοῦ βελτίωσις διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ νόμου θεσπιζομένων μορφωτικῶν του προσόντων. Διὰ τῆς μετὰ ἀγωνιώδη προσδοκίαν ὀλοκλήρου αἰῶνος ὀριστικῆς λύσεως τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου προβλήματος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας τίθεται οὕτω ἄπαξ καὶ διὰ παντὸς τέρμα εἰς τὴν σφόδρα μεμειωμένην θέσιν, εἰς ἣν ἦτο καταδεδικασμένος ὁ ἐνοριακὸς κλήρος τῆς Ἑλλάδος, τὸ κύριον δῆλον ὅτι στοιχεῖον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου οὐσιαστικῶς ἐξαρτᾶται ἡ ἠθικὴ τοῦ λαοῦ βελτίωσις καὶ τῆς κοινωνίας ἡ ἐξυγιάνσις καὶ ἀνόρθωσις· ὡς δὲ καὶ ἀνεμένετο, ἡ διὰ τοῦ τύπου ἐκφραζομένη κοινὴ γνώμη ἐξεδήλωσε πραγματικὴν ἀνακούφισιν διὰ τὸν τοιοτοτρόπον τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος τερματι-

σμόν. Ἐν τῇ γενικῇ ταύτῃ ὁμοφωνία ἐμφανίζεται ὡς θλιβερὰ παραφωνία ἢ ἀντιγνωμία καὶ ἀντίδρασις ἐνοριακῶν τινῶν ἐπιτροπειῶν, τινῶν μὲν πάντως ἐκ παρεξήγησεως τοῦ νέου νόμου, τινῶν δὲ ἐκ προφάσεως ὅτι οἱ πόροι τῶν ναῶν δέον νὰ διατίθενται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐξωτερικὸν καλλωπισμὸν ἢ συμπλήρωσιν αὐτῶν. Καὶ διὰ μὲν τὴν παρενόησιν τῶν πρώτων εὐτυχῶς ὑπάρχουσι εἰ ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικολογούντων ἀναλύοντες τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐν τῷ ἡμερησίῳ τύπῳ, ἰδίως τῷ ἐπαρχιακῷ, καὶ διαλύοντες τὰς πλάναις. Ἄλλὰ καὶ οἱ δεῦτεροι ἀνάγκη νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι δυσμενῆς παράγεται ἡ κοινὴ ἐκ τῆς στάσεως αὐτῶν ἐντύπωσις ἐπὶ ἠθικῇ αὐτῶν ζημίᾳ καὶ ὅτι, κατὰ μέρος τιθέμενοι τὰς ἀτόπους αὐτῶν διαμάρτυρίας, ὀφείλουσι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὸν νόμον, κατανοοῦντες ὅτι τὴν εὐπρέπειαν τῶν ναῶν πρώτιστα πάντων ἀποτελεῖ κλήρος ἀξιοπρεπῆς καὶ ἄξιος τῆς ἀποστολῆς του.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Περὶ ὥραν 9 1/2 π.μ. τῆς παρελθούσης Πέμπτης, 1 Ὀκτωβρίου ἐγένετο ἡ ἀναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς συνελεύσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας. Παρήσαν περὶ τοὺς 50 Ἀρχιερεῖς, προσήλθε δὲ, προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Μακ. Προέδρου, καὶ ὁ κ. Ἰπουργὸς τῆς Παιδείας συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῶν Ἱεροσκευμάτων. Μετὰ τὴν ἐπὶ τῇ ἀναρξίῳ κεκαυσιμένην ἱερὰν τελετὴν καὶ τὴν ἐπισημῆσιν τοῦ Κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱ. Συνόδου ὁ Μακ. Πρόεδρος ἐποίησατο τὴν ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ δημοσιευομένην Εἰσήγησιν. Δαβῶν δὲ τὸν λόγον ὁ κ. Ἰπουργὸς ἐξῆρε τὴν πρόθεσιν τῆς κυβερνήσεως ὅπως παράσχῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὅλας τὰς δυνατότητας πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ τῆς καὶ ἐτόνισεν, ὅτι ἡ πρόθεσις αὕτη, ἐκδηλωθεῖσα εἰς δύο κυρίως σημεία, εἰς τὴν διάσωσιν τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας καὶ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν ἀξιοπρεποῦς καὶ μεμορφωμένου ἐφημεριακοῦ κλήρου, ὑπῆρξε πρόθεσις στοργῆς, τὴν ὁποίαν μετὰ πικρίας θὰ ἔβλεπον ἡ Κυβέρνησις διαβαλλομένην ὡς πρόθεσιν διώξεως. Τὸ νομοσχέδιον τῆς ρευστοποιήσεως ἀπετέλει ἐπείγουσαν καὶ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην δι' αὐτὴν τὴν ζῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐξέφρασε δὲ τὴν χαρὰν του, ὅτι αἱ προβλέψεις κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ νόμου τῆς ρευστοποιήσεως, παρὰ τὴν οικονομικὴν κρίσιν, βαίνουν σταθερῶς πρὸς τὴν πραγματοποιήσιν καὶ δικαιολογοῦν πλήρως τὸ μέτρον. Ὡς πρὸς τὸ ἐφημεριακὸν ζήτημα, ὁ κ. Ἰπουργὸς ἐτόνισεν, ὅτι ἡ ἐξασφάλισις κλήρου μεμορφωμένου δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῆ, ἐὰν δὲν ἐξησφαλίζετο ἐλαχίστη βᾶσις μισθοδοσίας ὅπως δῆποτε ἀξιοπρεποῦς. Καὶ τὴν μισθοδοσίαν ταύτην δὲν ἠθέλησαν ἡ κυβερνήσις νὰ ἐξασφαλίσῃ δι' ἐπιβολῆς νέας φορολογίας. Τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα συνεκέκτρωσε τὴν ἐπεισαν, ὅτι εἶναι δυνατόν οἱ ἐφημέριοι νὰ μισθοδοτηθῶν ἀξιοπρεπῶς, ἐὰν οἱ ναοὶ δώσουσιν μέρος τῶν ἐσόδων των, καὶ ἐχώρησεν ἡ κυβερνήσις πρὸς τὴν ψήφισιν

τοῦ ἐνοριακοῦ νόμου ἐν ἐπιγνώσει τῶν δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας θὰ συνήντα ἢ ἐφαρμογὴ του, δυσχερειῶν, ὀφειλομένων κυρίως εἰς τὴν ἐσφαλμένη ἀντίληψιν τῶν πολλῶν, οἱ ὅποιοι προτιμοῦν ναοὺς μεγαλοπρεπεῖς, μέγαλα μὲ πολυτελεῖς διακοσμήσεις, ἀπὸ τὰ ὅποια ὅμως στέργουν καὶ ἀνέχονται νὰ λείπῃ ἡ ψυχὴ, τὸ φῶς, ὁ μορφωμένος ἐφημέριος, ἀπὸ ναοὺς πενιχροτέρους, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐν τούτοις ὁ ἐφημέριος θὰ εἶνε εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του. Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν νοοτροπίαν, τὴν ἀποδίδουσαν μεγαλειότεραν ἐκτίμησιν εἰς τὴν ὕλην, προσπαθεῖν ἢ ἀλλάξῃ ἢ κυβέρνησις, καὶ πρὸς τοῦτο ἐπικαλεῖται ἀμέριστον τὴν συνεργασίαν τῶν ἡγετῶν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεραρχῶν, ὅπως διαφωτίσουν τὸν λαὸν περὶ τίνος ἀκριβῶς πρόκειται. Ἐν τέλει ὁ κ. ὑπουργὸς ἐδήλωσεν, ὅτι θα παρακολουθήσῃ μετ' ἐνδιαφέροντος τὰς ἐργασίας τῆς Ἱεραρχίας, πιστεύων, ὅτι διὰ τῆς καταρτισθείσης νομοθεσίας καὶ τῶν βελτιώσεων, ὅσας θὰ ὑποδείξῃ ἢ πείρα τῆς ἐφαρμογῆς, ἐγκαινιάζεται νέα περίοδος ἐγκαρδιότητος σχέσεων μεταξύ Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας κατὰ τὴν συνεργασίαν τῶν ὑπὲρ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κοινου ἐθνικοῦ σκοποῦ. Ἀποχωρήσαντος τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἡ Ἱερά Σύνοδος κατήρτισε τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἕως τὰ σπουδαιότερα θέματα εἶναι τὰ ἑξῆς: Μελέτη τῶν ἐσχάτως ψηφισθέντων καὶ ἐεδοθέντων ἐκκλησιαστικῶν νόμων. Ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Δικονομία. Τὰ θέματα τῆς Προσυνόδου τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ἀναδιοργάνωσις τοῦ μοναχικοῦ βίου. Ἀπόκρουσις τῶν ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν καὶ ξένων προπαγανδῶν. Θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ μόρφωσις τοῦ λαοῦ. Κατηχητικὰ Σχολεῖα, Φιλανθρωπικὴ καὶ κοινωνικὴ δράσις τῆς Ἐκκλησίας.

—Χθὲς συνήλθεν ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας εἰς β' συνεδρίαν, μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν δὲ τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας κατήρτισεν Ἐπιτροπὰς ἐπὶ τῶν διαφόρων θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

—Κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, συμφώνως τῷ νέῳ Καταστατικῷ Χάρτι, ὁ Μακ. Πρόεδρος προσεκάλεσεν ὅπως μετάσχῃσι τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς τὸν Μακ. Μητροπολίτην πρῶτην Ἀθηνῶν Θεόκλητον καὶ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας πρῶτην Θεσσαλιώτιδος Εὐθύμιον, πρῶτην Πρεβέξην Ἰωακείμ καὶ πρῶτην Καλαβρύτων Τιμόθεον. Ἐσαύτως προσεκάλεσε τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας Ἡρακλείας Φιλάρητον καὶ Τραπεζοῦντος Χρῦσανθον.

—Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς νέας περιόδου συνήλθε τὸ α' τὴν παρελθούσαν Πέμπτην μετὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Ἱεραρχίας.

—Τοποτηρητὴς τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Πρεβέξης διωρίσθη ὁ Ἀρχιμανδρίτης Σιλβέστρος Θεοδωρίδης.

—Κατὰ τὴν προσφάτως πλῆξασαν τὰς κωμοπόλεις τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Χαλκίδος ἐκ σεισμῶν συμφορᾶν, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκίδος, εὐρισκόμενος ἐπ' ἀδείᾳ ἐν Τήνῳ, ἔσπευσεν ἅμα τῇ πρώτῃ εἰδήσει νὰ μεταβῇ εἰς τὴν παθοῦσαν περιφέρειαν, νὰ στηρίξῃ καὶ παραμυθήσῃ διὰ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ παρουσίας καὶ ποιικίλης ἐπιτοχίας τὸ πνευματικὸν τοῦ ποιμνίου, νὰ τηλεγραφήσῃ δὲ πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον

περιγράφων τῆς ἐκ τῶν σεισμῶν δημιουργηθείσης καταστάσεως καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐκφράσασα διὰ τηλεγραφήματος πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Χαλκίδος τὴν συμπάθειαν αὐτῆς πρὸς τοὺς παθόντας ἀπεφάσισε νὰ συντρέξῃ εἰς τὴν βοήθειαν αὐτῶν ἐὰν καταρτισθῇ ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράων. Οἱ παθόντες κάτοικοι τῆς ἐγ. Ἀννης ἐξεφράσαν διὰ ψηφίσματος αὐτῶν τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν καὶ πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Χαλκίδος διὰ τὴν πατρικὴν αὐτοῦ στοργὴν καὶ μέριμναν.

—Ὁ ἐν Σικάγῳ τῆς Ἀμερικῆς ὁμογενῆς κ. Χριστόδουλος Γ. Κικάλης ἀπέστειλε πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου Βουλγαγμένης δραχμὰς δισχιλίας ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν.

—Σήμερον χοροστατοῦντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ἐκηδεύθη ὁ χθὲς μεταστάς πρὸς Κύριον πρεσβύτερος Γεράσιμος Μιχαλόπουλος, ἐφημέριος τοῦ ἱ. ἐγ. Εἰρήνης Ἀθηνῶν, ἐπὶ μακρὰ ἔτη λίαν εὐδοκίμως καὶ θεαρέτως ἱερατεύσας. Τὴν κηδεῖαν παρηκολούθησαν οἱ σεβ. Δημητριάδος καὶ Χαλκίδος, πολλοὶ ἱερεῖς καὶ πλήθος λαοῦ. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου Ἀρχιμ. Σπ. Ἀλιβιζᾶτος ἀπήγγειλεν τὸν ἐπικηδεῖον λόγον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Εἰδήσεις ἐξ Ἱεροσολύμων φέρουσιν ὅτι συνέδριον ἀντιπροσώπων τῶν ὀρθοδόξων Ἰσραηλίων τῆς Παλαιστίνης συνελθὼν ἐν Ἱεροσολύμοις ἠξίωσε δι' ἀποφάσεως του ὅπως μὴ σταλῶσιν ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀντιπροσωποὶ πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὴν πατριαρχικὴν ἐκλογὴν ἂν δὲν παραχωρηθῶσιν εἰς αὐτὸν τὰ δικαιώματα περὶ ὧν λόγον ποιεῖται ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἄγγλων ἐμπειρογνομόνων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Διὰ λόγους ἀναφερομένους λεπτομερῶς ἐν τῷ διατακτικῷ τῆς ὑποθέσεως τῆς μονῆς Κύκκου ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐπέβαλεν εἰς τὸν ἡγούμενον αὐτῆς ἱερομόναχον Κλεόπαν τὴν ποινὴν τῆς διηνεκοῦς ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας καὶ τὴν ποινὴν τῆς ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ ἀξιώματός του ὡς καθηγουμένου τῆς μονῆς μετὰ στερήσεως πάντων τῶν ἀπὸ τοῦ ἰδίου βαθμοῦ καὶ ἀξιώματος ἀπορρεόντων δικαιωμάτων. Ἐκ παραλλήλου ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐκάλεσε τὴν ἀδελφότητα τῆς ἐν λόγῳ μονῆς ὅπως προβῇ εἰς ἐκλογὴν νέου ἡγουμένου.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητρόπολις Μαντινείας καὶ Κυνοῦρίας

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρὰ 30—39 τοῦ νόμου 5148, προκειμένου νὰ ἐνεργηθῇ ἐκλογὴ τακτικοῦ ἐφημερίου ἐν τῇ ἐνορίᾳ τοῦ χωρίου Κουνουπιάς τῆς ἐπαρχίας Κυνοῦρίας, καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα καὶ ἐπιθυμοῦντας νὰ ἱερατεύσωσιν ἐν αὐτῇ ὅπως ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰς ἐγγράφους αἰτήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν, ἵνα ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι. Ἐν Τριπόλει τῇ 29ῃ Ἀπριλοῦ 1931. Μαντινείας καὶ Κυνοῦρίας Γερμανός.

—Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τα ἄρθρα 30—32 τοῦ νόμου 5148, προκειμένου νὰ ἐνεργηθῆ ἔκλογη ἑνὸς ἐφημερίου τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ «Ἅγιος Βασίλειος» τῆς Τριπόλεως, καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα καὶ ἐπιθυμοῦντας νὰ ἱερατεύσωσιν ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰς ἐγγράφους αἰτήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων πιστοποιητικῶν, ἵνα ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι. Ἐν Ἀθήναις τῇ 29ῃ Σεπτεμβρίου 1931. † ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Γερμανός.

Ἱ. Μητρόπολις Πλωμαρίου

Χρησεουσῶν τριῶν ὀργανικῶν ἐφημεριακῶν θέσεων, 1) τῆς ἐνορίας τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος τῆς πόλεως Πλωμαρίου, 2) τοῦ συνοικισμοῦ Μηλιῶν, καὶ 3) τοῦ συνοικισμοῦ Μέσουνας καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα προσόντα νὰ καταλάβωσιν αὐτάς, ὅπως μέχρι τῆς 15 Νοεμβρίου ἔ. ἔ. ὑποβάλλωσιν εἰς ἡμᾶς τὰς αἰτήσεις αὐτῶν καὶ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά, ἐν οἷς καὶ ἀποδεικτικὸν τῆς φοιτήσεως αὐτῶν εἰς Ἱερατικὸν Φροντιστήριον, ἵνα κηρύξωμεν αὐτοὺς ὑποψηφίους πρὸς ἔκλογην αὐτῶν ὑπὸ τῶν εἰρημένων ἐνοριῶν διὰ χειροτονίαν καὶ διορισμόν. Οἱ ὑποψήφιοι δεόν νὰ εἴνε ἔγγαμοι καὶ διὰ μὲν τὴν ἐνορίαν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος ἐν Πλωμαρίῳ δεόν νὰ εἴνε πτυχιούχοι τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ἢ πτυχιούχοι Ἱερατικῶν Σχολῶν ἰσοδυνάμων τῇ Ριζαρείῳ, ἢ πτυχιούχοι Διδασκαλείου ἢ Γυμνασίου, διὰ δὲ τοὺς συνοικισμοὺς ἀπόφοιτοι ἡμιγυμνασίου ἢ καταργηθέντος Ἑλληνικοῦ Σχολείου ἢ κατωτέρων πρακτικῶν σχολῶν. Αἰτήσεις δύνανται νὰ ὑποβάλλωσι πρὸς διορισμόν ἐν ταῖς ὡς ἄνω ἱερατικαῖς θέσεσι ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας καὶ κειροτονημένοι, ἤδη ἔγγαμοι ἱερεῖς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα προσόντα. Ἐν Πλωμαρίῳ τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1931 † ὁ Πλωμαρίου Κωνσταντῖνος.

Ἱ. Μητρόπολις Σερβίων καὶ Κοζάνης.

Διακηρύττομεν ὅτι κενῶν οὐσῶν τῶν θέσεων ἐφημερίων Οἰνός, Ἀργίλλου, Κτενά, Κοσκινά, Κοίλων, Βοσκοχωρίου, Ἀμυγαλά, Ν. Σιγῆς, Ριακίου, Πρωτοχωρίου Κοζάνης καὶ Αὐλῶν Σερβίων καὶ Βογγόπετρας Χασίων (Πάδες), καλοῦμεν τοὺς θέλοντας νὰ καταλάβωσι τὰς θέσεις ταύτας ἵνα μέχρι τῆς 15 Ὀκτωβρίου ἔ. ἔ. προσέλθωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς ἱ. μητροπόλεως ἡμῶν καὶ ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ νόμου 5148 ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά ἐγγράφα ἵνα ἀνακηρύξωμεν τοὺς καταλλήλους ὑποψηφίους. Γνωρίζομεν δὲ ὅτι τὰ μορφωτικά προσόντα διὰ τὰς ἀνωτέρω θέσεις τριτῆς τάξεως ἐφημερίους εἴνε τοῦλάχιστον Σχολαρχεῖου ἢ πρακτικῶν σχολῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 31 § 3 τοῦ νόμου 5148. † Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης Ἰωακείμ.

Ἱ. Μητρόπολις Μεσσηνίας

Προκειμένου νὰ πληρωθῶσιν αἱ κεναὶ θέσεις ἐφημερίων τῶν χωρίων Ἀσπροχώματος καὶ Κωνσταντίνων προσκαλοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ προσαγάγωσι τὰ ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά των ἐντὸς μηνὸς εἰς

τὴν Μητρόπολιν. Ἐν Καλάμαις 1—10—31. † Ὁ Μεσσηνίας Μελέτιος.

Ἱ. Μητρόπολις Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας

Κενῆς οὐσῆς τῆς θέσεως τοῦ ἐφημερίου τοῦ ἐν Περιστερᾷ ἱεροῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ «ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος», καλοῦμεν τοὺς θέλοντας νὰ καταλάβωσιν τὴν θέσιν ταύτην ἵνα μέχρι τῆς 1ης Νοεμβρίου ἔ. ἔ. προσέλθωσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως ἡμῶν καὶ ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ νόμου 5148 ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά ἐγγράφα, τὰ ἐμφαίνοντα τὰ προσόντα των ἵνα εἶτα ἀνακηρύξωμεν τοὺς καταλλήλους ὑποψηφίους, Γνωρίζομεν δὲ ὅτι τὰ μορφωτικά προσόντα εἶναι τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον σχολαρχεῖου. (Τ. Σ.) † Ὁ Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας Θεόκλητος.

Ἱ. Μητρόπολις Πέλλης

Ἡ ἱ. μητρόπολις Πέλλης προσκαλεῖ τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ἐκ τοῦ νόμου προσόντα, ὅπως, ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σήμερον, ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτῆς τὰ ἀπαιτούμενα ἐγγράφα, προκειμένου νὰ γίνῃ ἀνακήρυξις ὑποψηφίων, πρὸς πλήρωσιν δι' ἔκλογῆς, δύο κενῶν θέσεων ἐφημερίων τῶν ἐνοριῶν Μεσιᾶς καὶ Νέας Χαλκηδόνας. Ἐν Γιαννιτσοῖς τῇ 21ῃ Σεπτεμβρίου 1931

Ἱ. Μητρόπολις Θήρας

Ἡ ἱερά μητρόπολις Θήρας προσκαλεῖ τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ἐκ τοῦ νόμου προσόντα ὅπως ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτῆς τὰ ἀπαιτούμενα ἐγγράφα προκειμένου, ἵνα γίνῃ ἀνακήρυξις ἔκλογῆς μιᾶς κενῆς θέσεως ἐφημερίου τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτήρος ἐν τῇ κωμοπόλει τῶν Φηρῶν. † Ὁ Θήρας Ἀνθίμος

Ἱ. Μητρόπολις Πατρῶν.

Προσκαλεῖ τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ἐκ τοῦ Νόμου 5148 προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσι εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτῆς τὰ ἀπαιτούμενα ἐγγράφα πρὸς πλήρωσιν ἰον μιᾶς θέσεως ἐφημερίου ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἱερῷ Ναῷ Παντανάσσης καὶ 2ον πρὸς πλήρωσιν 13 κενῶν θέσεων τῶν ἐφημερίων τῶν χωρίων, Ἄνω Σαλμνίκου, Δακανεῖκα, Πετίτσα καὶ Δαμακνίου τέως δήμου Ἀρρηνεῶν, Ἄρλας, Ἄνω Σουδνεῖκων Γκέροπεστ τέως δήμου Δύμης, Μπαρδικώστα, Πλατάνου, Βαλμαντούρας τέως δήμου Φαρρῶν, Πρωστοβέτης, Κούμπερι, Σκούρα τέως δήμου Τριταίας. Ἐν Πάτραις τῇ 12 7μβρίου 1931. Ἐκ τοῦ Γραφείου Ἱ. Μητροπόλεως Πατρῶν.

Ἱ. Μητρόπολις Ναυπακτίας καὶ Ἐδρυτανίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 30—32 καὶ 37 τοῦ νόμου 5148 προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν ἐξῆς ἱ. ἐνοριακῶν ναῶν 1) τοῦ ἐν Ἀντιγράφῳ τοῦ ἁγ. Νικολάου, 2) τοῦ ἐν Κάτω Βασιλικῇ τοῦ ἁγ. Γεωργίου, 3) τοῦ ἐν Μαιμάκῳ τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ, 4) τοῦ ἐν Παλαιοπαναγιά τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 5) τοῦ ἐν Λεπτοκαρυᾷ τῆς ἁγ. Κυριακῆς, 6) τοῦ ἐν Ἐλατοῦ τῆς Μεταμορφώσεως,

7) τοῦ ἐν ἀγ. Δημητρίῳ τοῦ ἀγ. Δημητρίου, 8) τοῦ ἐν Περγικὸβρυση τοῦ ἀγ. Γεωργίου, 9) τοῦ ἐν Γρηγορίῳ τοῦ ἀγ. Νικολάου, 10) τοῦ ἐν Ἐσωχωρίοις τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 11) τοῦ ἐν Πιτραλώνῳ τῆς ἀγ. Τριάδος, 12) τοῦ ἐν Χαράσῃ τῶν Εἰσοδαίων τῆς Θεοτόκου, 13) τοῦ ἐν Προδρόμῳ τοῦ Τιμίου Προδρόμου, 14) τοῦ ἐν Δελιανοῖς τοῦ ἀγ. Ἀθανασίου, 15) τοῦ ἐν Καστανούλα Εὐρυτανῶν τῆς

ἀγ. Βαρβάρας, 16) τοῦ ἐν Κορίτῃ τοῦ ἀγ. Νικολάου τοῦ νέου καὶ 17) τοῦ ἐν Πρασιᾷ τῆς Μεταμορφώσεως, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοπεύσεως τῆς παρούσης προκηρῦξεως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν αἰτήσεις μετὰ τῶν νομίμων πιστοποιητικῶν. Ἐν Ναυπάκτῳ τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1931. † Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας Ἀμβρόσιος.

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α

ΔΗΜΟΠΡΑΞΙΑΙ

230 Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς μισθώσεως ὁ ἐν Πόρῳ (Γκουστόμι) ὁδόμελος τῆς ἰ. μονῆς Ταξιάρχου βάσει τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 366 διακηρῦξεως τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἰ. μητροπόλεως Γρεβενῶν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Γρεβενοῖς εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 11ην Ὀκτωβρίου 1931 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς. Τῶν ὑποχρεώσεων καὶ λοιπῶν ὄρων τῆς δημοπρασίας δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οἰκείῳ ὑποκαταστήματι τῆς ἐθνικῆς τραπέζης καὶ τῷ γραφεῖῳ τῆς ἰ. μητροπόλεως Γρεβενῶν. Ἐν Γρεβενοῖς τῇ 1η Σεπτεμβρίου 1931. Ὁ πρόεδρος τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. Γρεβενῶν † Ὁ Γρεβενῶν Νικόλαος.

231 Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἑξαμηνίου μισθώσεως οἱ ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν «Βετολομάντρι» καὶ «Μαρόπικη» χαιμερινοὶ βοσκότοποι τῆς ἰ. μονῆς Ἀγίου Νικάνωρος (τ. Ζάβορδα), εὐρισκόμενοι ἐντὸς τῆς κτηματικῆς περιφερείας αὐτῆς, βάσει τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 365 διακηρῦξεως τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἰ. μητροπόλεως Γρεβενῶν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Γρεβενοῖς, εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον, τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1931, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς. Τῶν ὑποχρεώσεων καὶ λοιπῶν ὄρων δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οἰκείῳ ὑποκαταστήματι τῆς ἐθνικῆς τραπέζης. Ἐν Γρεβενοῖς τῇ 1η Σεπτεμβρίου 1931. Ὁ πρόεδρος τοῦ τοπ. συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. Γρεβενῶν † Ὁ Γρεβενῶν Νικόλαος.

233 Τὸ τοπ. συμβ. Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἰ. μητροπ. Χαλκίδος, διακηρῦττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μισθώσεως εἰς τετραετὴ μίσθωσιν αἱ βοσκήσοι γαίαι τοῦ δάσους τῆς ἰ. μονῆς Μακρυμάλλης βάσει τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 532 διακηρῦξεως τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἰ. μητροπόλεως Χαλκίδος καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Χαλκίδι εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 11 Ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων καὶ λοιπῶν ὄρων δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οἰκείῳ ὑποκαταστήματι τῆς ἐθνικῆς τραπέζης ἐν Χαλκίδι. Ὁ πρόεδρος κ. α. α. ὁ πρωτοσύγκελλος Ἀρχιμ. Β. Κωνσταντίνου.

234 Τὸ τοπικὸν συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἱεράς μητροπόλεως Δημητριάδος διακηρῦττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μισθώσεως 1) Ἀκίνητον Α'. Εἰς μονοετὴ ἢ τετραετὴ μίσθωσιν τὸ δικαίωμα παραγωγῆς ἑτησίως 993,250 ὀκάδ. ξυλανθράκων ἐκ τοῦ δάσους τῆς ἰ. μονῆς Φλαμουρίου (Σουρβιάς) βάσει τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 1640 διακηρῦξεως τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἰ. μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Βόλῳ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 4ην Ὀκτωβρίου 1931 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τῆς ἀρ-

μοδίας ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, καὶ λοιπῶν ὄρων δύναται νὰ λάβωσι οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οἰκείῳ Ὑπ.ματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ὁ Πρόεδρος † Ὁ Δημητριάδος Γερμανός.

235 Τὸ τοπικὸν συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἱεράς μητροπόλεως Δημητριάδος διακηρῦττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μισθώσεως 1) Ἀκίνητον Α'. Εἰς τετραετὴ μίσθωσιν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινοῦτος Πτελεῦ ἔλαιοπεριβόλων, ἀγρῶν κ.λ.π. τῆς ἰ. μονῆς Ξενίας βάσει τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 1724 διακηρῦξεως τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἰ. μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Πτελεῦ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 4ην Ὀκτωβρίου 1931 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, καὶ λοιπῶν ὄρων δύναται νὰ λάβωσι οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οἰκείῳ Ὑπ.ματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ὁ Πρόεδρος † Ὁ Δημητριάδος Γερμανός.

236 Τὸ τοπικὸν συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἱεράς μητροπόλεως Δημητριάδος διακηρῦττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μισθώσεως 1) Ἀκίνητον Α'. Εἰς τετραετὴ μίσθωσιν ἀγρῶν μετὰ 40 ἔλαιοδένδρων ἐκτάσεως 15 περίπου στρεμμάτων τῆς ἰ. μονῆς Φλαμουρίου (Σουρβιάς) 2) Ἀκίνητον Β'. Εἰς ἑξάμηνον μίσθωσιν τὸ δικαίωμα συλλογῆς ἔλαιοκαρποῦ ἔλαιοπεριβόλου θέσεως «Λουζίγκου» τῆς ἰ. μονῆς Φλαμουρίου (Σουρβιάς). 3) Ἀκίνητον Γ'. Εἰς μίσθωσιν τῆς ἰ. μονῆς βάσει τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. διακηρῦξεως τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἰ. μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Βόλῳ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 4ην Ὀκτωβρίου 1931 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, καὶ λοιπῶν ὄρων δύναται νὰ λάβωσι οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οἰκείῳ Ὑπ.ματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ὁ Πρόεδρος † Ὁ Δημητριάδος Γερμανός.

237 Τὸ τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἱεράς μητροπόλεως Ἄρτης διακηρῦττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μισθώσεως 1) Ὁ ἑφειταινὸς ἔλαιόκαρπος τῆς ἰ. μονῆς Θεοτοκίου 2) Ὁ ἑφειταινὸς ἔλαιόκαρπος τῆς ἰ. μονῆς Κάτω Παναγίας βάσει τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 36 διακηρῦξεως τοῦ τοπικοῦ συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἰ. μητροπόλεως Ἄρτης καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἄρτῃ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1931 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, καὶ λοιπῶν ὄρων δύναται νὰ λάβωσι οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οἰκείῳ Ὑπ.ματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ὁ Πρόεδρος † Ὁ Ἄρτης Στυρίδων.

Τύποις «Φοῖνικος» ὁδὸς Σταδίου 44, Ἀθῆναι